

Göçmen Kuşların Elçisiyim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Nisan 2018

Göğün kararttığı kadar yıldızlarım:
Ötekileşen ruhların Tanrısı sevdaların da
Baş şehriyim.
Yine gönül hutbemde sana dair;
Fikrimde deli rüzgâr
Aslında aşkın teğet geçtiği
Coğrafyalardan aşırırım seni
Sesimi duyanların
Titrek ruhlarına eşlik ettim
Bir Nisan gecesi.

Sonramı yüklediğimden beri
Seninle tezat gölgelerin düşmanıyım,
Dostluğun değil kıyısında
Merkezindeyim gerçi
İçimde ukdedir mağlup düşlerim
Varsın yerin dibine geçeyim
Bir şafak vakti
Doğmayı erteleyen güneşin
Tebessüm yüklü çehresiyim
Yine azat edildiğim ülkelerden kopup gelen
Göçmen kuşların elçisiyim.

Şah damarımdan yakınsın
Demenin verdiği huzur bile
Yerleşik hüznümün kıyımı
Varlığımı adadığım
Ve yeni yetme mutlulukların da
Baş tacı bir esinti.

Hem makberi hem mahşeri yüklediğim
Zamanlardan arda kalan üç beş zerremle
Büyüdüğüm mü yalan?
Sevip dirilen hücrelerimde
Yeknesak varlığı elemin

Dün çöküşlü hezeyanların
Son bulduđu
Ana kıtasıyım işte
Derbeder varlığımın
Seninle erdiği
Aşkımın eriyen sarkıtlardan
Kopup gelen çığığımı
Ne mutlu duyan sen yarım.

Sensizlikle geçen ömrün
Artık kaçınıcı faslıysa
Son verdim dünüme
Ömrümü adadığım
Zulmüne siyahî gölgelerin
Üstelik asla da sormadım:
Ne için.

Gönül gözümün muhabbetine vakıfım
Senli kıtalarda,
Senli yaralarda
Yine mihrabımı saran
Tutsak aşkımın günahına girmesin
Yeter ki eşrafım.
Varsın tek kalayım;
Aramızda yıllar, yollar olsa bile
Olmadığım kadarım
Batık ruhumun dergâhında
Sevip dirilen çiçeklerin diliyim:
Bazen gül tadında
Bazen menekşe
Dikeni olmayan değil dikenini batırandan
Kork diyenlere niyazım:
Yeter ki soldurmayın.